

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

özel 9

BEN UZAYLILARA
İNANM...

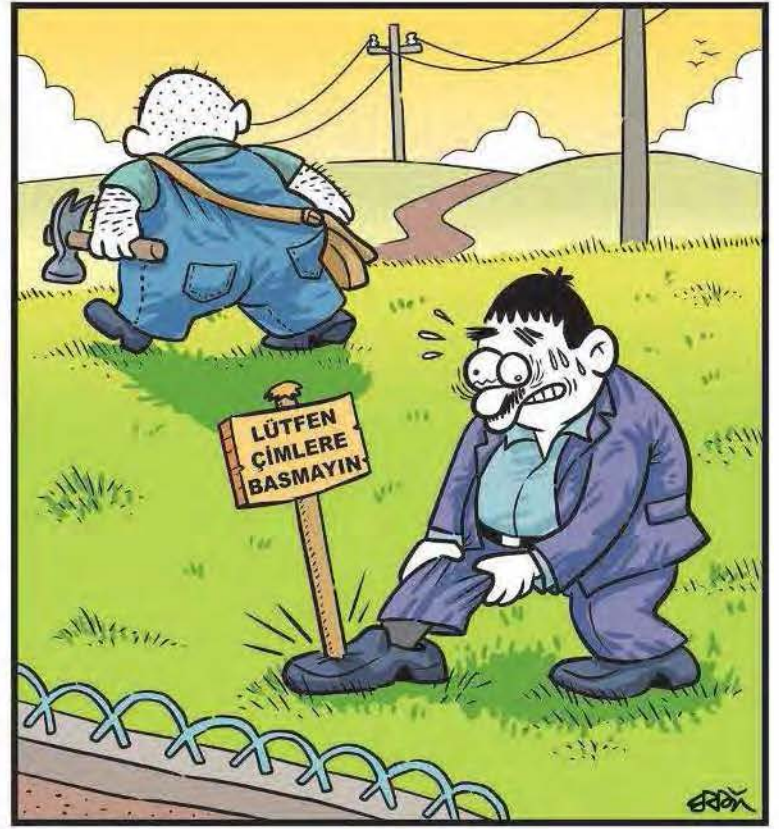
ANANI...

SELÇUKERDEM

SEVDİĞİM ŞEYLER: Metallica

Hayatımda aldığım ilk müzik kasedi, 10 yaşındayken Bodrum çarşısındaki bir kasetçide gördüğüm Anthrax'ın 'State of Euphoria' albümüydü. O zamanlar kasetlerde şimdiki gibi naylon koruma falan yoktu ya da vardı da bizim o kasetçi daydakilerde yoktu, bilmiyorum. Çünkü o kaseti almamın birinci sebebi kapağının sarı kırmızı renkleri (Galatasaray effect); ikinci sebebi de kartonetine bakarken Scott'ın'ı görüp "Ulen ne şeker herifmiş bu" diye düşünmemdi. Önceleri "Ulen elalemin saçlı, kıllı adamını neden şeker buluyorum lan gay miyim acaba?" diye sorgulasam da kendimi, şimdiki gerçek sebebinin biliyorum; Scott'ı da benim gibi kel olacakmış, ondan sevmişim. Demek zamanında altıncı his falan bombaymış ama mal olduğum için değeri de idarememişim.

Aynı gün aldığım ikinci kaset ise Metallica'nın 'Creeping Death / Jump in the Fire' EP'siydi. Onu da kapağında şeytan falan var diye almıştım. (Müzikal zevkte kalite ödülüne layık görülmem aynı dönemlere denk gelir.) Hem çizimli falan bişiydi hem de şeytan vardı, tam almalık anlayacağınız. İşin garip tarafı küçükken öyle şeytan meydan gibi şeylerden acayip korkuyordum. Yatarken bu kaseti salona bıraktığımı bilirim. Ne olacaksa artık kaset kapağın dan? Mallık işte...

O zamanlar tabii EP nedir, ne değildir bilmediğim için kaseti ilk dinlediğimde, kazıklandım hissine kapılmıştım. "Ulen üç şarkılı kaset mi olur?" diye. Meğer bu öyle bişeymiş. Yıllar sonra en yakın arkadaşım olacak Cenk Turanlı ayısı "Abi bu EP'yi bana hediye etsene yea... Bende bundan yok" dedi de "N'olcak lan, senden kıymetli mi?" deyip ona verdim. Olm o EP sonra kıymetli bişey olmasın mı? Meğer çok az bulunuyormuş. Vay kafama sıçayım arkadaş. Adam yalıda oturuyor şimdi. (Anthrax kasedi hâlâ duruyor. Ekstra bi kıymeti yok. Keline sıçayım senin Scott!)

Sonra bu Metallica'nın bütün albümlerini, bulabildiğim single'larını falan, ne varsa aldım. Bütün trash gruplarını sevmeme rağmen Metallica'nın yeri bende ayrı oldu. Bu hıyarlar ne albüm yapsalar hepsini istemsiz bir şekilde sevdim. Hâlâ da seviyorum. Geçen sene Instagram'da James Hetfield benim bi fotoğrafımı layklatmıştı. (Sonra kapattı hesabı. Yenge kızmış manitaçlık yapıyo diye.) Zaten Hetfield'ın hastasıyım, acayip mutlu olmuştum. Çok şeker herif. (Lan?) Bir de beni benzetiyorlar kendisine ayıptır söylemesi, lan bi hoşuma gidiyor. Ama kimseye çaktırmıyorum hoşuma gittiğini...

Türkiye'ye geldikleri her konsere -1993 konseri hariç- gittim ve bence en boktan konser 93 konseriydi, tamam mı? Aksini iddia edenin ağzını kırarım! 99 Ali Sami Yen konserinde ezilme tehlikesi geçirdim. Finalde yerde bir Jason Newsted penası bulup alışılgım bile var. Yıllar sonra Cenk "Hacım bu penayı bana verir misin? Ben sana onun yerine üç tane Metallica penası vereyim" dedi. 1'e 3 dedi diye bu teklife hemen atladım. Ulen o pena da meğer çok nadir bulunduğu için çok kıymetli çıkmasını mı? Senin ben ağzına s.çayım Cenk! (Arada Tom Araya penamı da aldı bu. Dur şu yazı bitsin, bi telefon açayım, güzelce küfredelim şuna...) (Bitti. Hah! Çalışıyor...)

ÖYLE BİR GEÇER ZAMAN Kİ...

YAZANÇİZEN:
M. K. PERKER

ÇOK GÜZEL BİR ABRAHAM LINCOLN HİKAYESİ VAR BURADA...

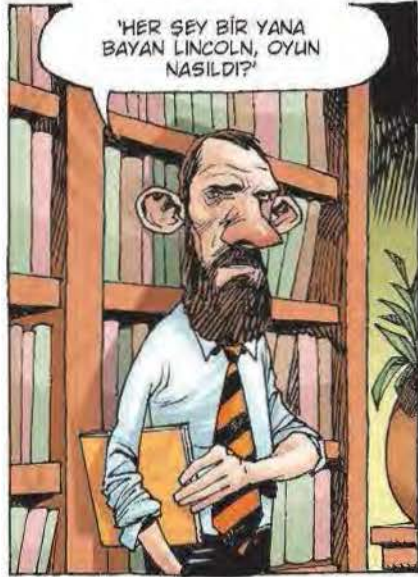
LINCOLN GENC BİR AVUKATKEN BASKA BİR AVUKAT SÖYLE HAVA ATIYORMUŞ.

BAK ABE, BU AT VAR YA, BU AT BU EYALETİN EN GÜÇLÜ ATIDIR. BAZEN KİLOMETRELERCE SÜRERİM BU ATI, BİR KERE BİLE SÖYLE UZUN BİR NEFES ÇEKTİĞİNİ GÖRMEDİM. HİÇ NEFESİ TÖKENMEZ.

HİÇ UZUN NEFES ÇEKMEMİŞ OLABİLİR AMA EMINİM BİR SÜRÜ KÜÇÜK NEFESLER ÇEKİYORDUR.

ÇOK KALİTELİ BİR ADAMMIŞ RAHMETLİ... TİYATRO İZLERKEN SUİKASTE HÖRAMİŞ YA... EŞİ DE YANINDAYMIŞ O AKŞAM. BÜTÜN İŞLERİ TERS GİTTİĞİNDE HÂLÂ İYMİSER OLMAYA, Mİ BİR NOKTA BULMAYA ÇALIŞANLARA AMERİKALILAR SÖYLE DERLER...

'HER ŞEY BİR YANA BAYAN LINCOLN, OYUN NASILDI?'

EVEET... BAŞKA NELER VAR? HMMM, BİR STEPHEN KING ALINTISI. KING'İN EN SEVDİĞİ ROMANLARINDAN BİRİSİ OLAN 'BAG OF BONES'TA VARDI BU. KARISI ÖLMÜŞ BİR YAZAR VAR. O AYDAN YILLAR SONRA BİLE YAŞADIĞI ÜZÜNTÜYÜ SÖYLE ANLATIYOR: 'HÜZÜN, SARHOŞ BİR MİSAFİR GİBİ HER ZAMAN SON BİR KEZ SARILMAYA ÇALIŞIR.'

STEPHEN KING ÇOK BÜYÜK BİR YAZAR VALLA. BENCE ELMORE LEONARD VE STEPHEN KING DÜNYANIN EN BÜYÜK İKİ YAZARI. 'BENCE' DİYORUM BAK, ÇOK CİDDİYE ALMAYIN.

ÇOK GÜZEL BİR STEPHEN KING ANEKDOTU ANLATAYIM SİZE. STEPHEN KING MAINE ÜNİVERSİTESİ'NDE ÖĞRENCİYKEN BİR KONFERANSA KATILIYOR ÖĞRENCİ OLARAK.

KONFERANSTAKİ KONUŞMACILAR D.H. LAWRENCE'İN ROMANTİZMİYLE Kafa Buluyorlar. İzleyici sıralarından genç bir kadın ayağa kalkıyor ve heyecanla konuşmaya başlıyor.

D.H. LAWRENCE İNGİLİZCE'NİN EN İYİ YAZARLARINDAN BİRİDİR VE 'WOMEN IN LOVE' EN İYİ KİTAPLARDAN BİRİDİR.

SÖYLE DEVAM EDİYOR STEPHEN KING: 'HERKES GÜLDÜ, BEN AŞIK OLDUM.' BU GENÇ KADIN TABİTHA KING YANI STEPHEN KING'İN KARISI.

LONG LIVE THE KING!

MADAM STEPHEN KING'E AŞIKIM KÖPÜRDÜ, O ZAMAN SİZİN İÇİN ÖZEL 'STEPHEN KING DEFTERİ'NE GİDİYORUM VE ÇEŞİTLİ ROMANLARINDA ALTINI ÇİZDİĞİM GÜZEL CÜMLELERDEN OKUYORUM RASTGELE.

'YALNIZ KALDIĞINDA İNSANIN SESİ KENDİSİNE YA KORKUTUCU GELİR YA DA KORUYUCU.'

BİR BAŞKASI 'ESKİ EVLERDE GEÇMİŞ YAVAS ÖLÜR.' BU DA GÜZEL... 'BAŞKALARININ BİLMEDİĞİ ŞEYLER GERÇEKTE SENİDİR.'

'ASLA ET YİYEN BİR KADINA KOMPLİMAN YAPMA.' ÇOK GÜZEL...

VE SON BİR TANE: 'MÜZİSYENLER HİÇBİR ŞEY BİLMİYORSA, ŞAPKA TAKMAYI BİLİYORLAR.'

AAA, SON KAREYE GELMİŞİZ BİLE. SON KARE KÖTÜ ÇİZERLERİN CENNETİDİR, GENC ÇİZERLERİN CEHENNEMİ, İYİ ÇİZERLERİN İSE ARAFI DOLAYISIYLA, ÖNÜMÜZDEKİ AY GÖRÜŞÜRÜZ.

İLKER ALTUNGÖK

SÖZ VE MÜZİK

İsrahevinde arkadaşlarını uyandırmak için çaldığı kalk borusundan trompete geçen **Louis Armstrong** müziği şöyle tanımlar: "Bütün müzikler halk müziğidir. Bir atın şarkı söylediğini duymadım."

"Benim hiç uyuşturucuyla problemim olmadı, polистерle oldu." **Keith Richards**

Pink Floyd'un *The Dark Side of the Moon* albümündeki **Brain Damage** şarkısında kıkırdayan ses, aktris **Naomi Watts**'ın 1976'da ölen babası **Peter Watts**'tır.

"Seni bando takımına alayım mı?" dedi öğretmen. "İstemem. Her yere yürüyerek gidiyorlar" dedi çocuk.

1970'te **Hafta Sonu** gazetesinin düzenlediği **Altın Ses Yarışması**nda **Nilüfer** birinci olurken, **Sezen Aksu** dereceye giremeyerek elenmişti.

Niccolo Paganini öyle mükemmel keman çalarmış ki şeytanın oğlu olmakla suçlanmış. Aksini kanıtlayabilmek için annesinden gelen özel mektupları yayımlamak zorunda kalmış.

Jean Michel Jarre çaldığında denizler altına iniveren, babası **Maurice Jarre**'i dinleyince çöllerde kaybolan kaç kişiyyiz?

Norveç, **Eurovision** tarihinde üç birinciliğinin (2009'da **Alexander Rybak**'ın puan rekoru kırması dâhil) yanında dört kere sıfır puan almasıyla da müstesnadır.

Düet iki, **trio** üç sesin birlikte yaptığı müzikal performanstır. En süper trioların biri Cezayirli müzisyenler **Rachid Taha**, **Khaled** ve **Faudel**'in 1998 Paris konseridir.

Orta Afrika ormanlarında yaşayan **Bakalar** dereye girip suyu tokatlamak ve çırpma suretiyle *liquin* adı verilen bir perküsyon müziği yapıyor.

Karaoke Japon icadıdır, **boş orkestra** anlamına gelir. Dünyaya **Kitaro**'yu, taiko'yu, walkman'i veren Japonlar'ın "Şaka şaka!" demesini bekliyorum.

Dünyanın en uzun ve en yavaş konseri 2001'de Almanya'nın **Halberstadt** kentinde bir kilisede başladı. Notanın en son değiştiği tarih 2013. Bir sonraki değişim 2020'den önce olmayacak. Konserin 2640'a kadar sürmesi planlanıyor.

"Bir şarkı yazdım ama nota bilmediğim için okuyamıyorum. Ne zaman radyoda güzel bir şarkı çalsa 'İşte bunu ben yazmış olabilirim' diyorum." **Steven Wright**

Tayfun Duygulu bir dönem **Yeni Türkü**'de saksofon çaldı. **Orhan Gencebay**'ın ilk enstrümanı mandolin, **Fikret Kızılok**'unki akordiyondu.

Monaco'nun ulusal orkestrası orkusundan büyüktür. Gerekliğinde yaylılar tepelerdeki mevizlere yerleştirilir, flütlerle zehirli oklar atılır.

15 yaşındayken gizlice **David Bowie** konserine kaçtığı için yaz boyu eve kapatılan **Madonna** solist olmadan evvel **Kahvaltı Kulübü** adlı grupta davul çalıyordu.

Ne vakit bir müzik dükkanı vitrininde yan yana asılmış klasik gitarlar görsem **Gipsy Kings**'i hatırlarım. Dükkan kapanıp da yerine kasap açılınca gitarlar gider, koyunlar gelir. İspanyolca ağırlarım. 🎸

BOBO

S. Kılıç

Kudüs, 2003

Banksy

Post-modern kahraman

Son yılların en ünlü 'gerilla sanatçı'sı Banksy'nin kısa bir portresini hazırladık. Çıkan sonuç şu oldu: Banksy hakkında bildiğimiz tek şey, hiçbir şey bilmediğimiz.

Hazırlayan: Elif Ekinçi

Gizli kimlik | Gerilla sanatçı | Kimliğini neden gizliyor?

İngiltere'de Bristol'un duvarlarında birtakım grafitiler belirmeye başladığında, altlarında imzası bulunan Banksy'nin 2000'li yılların en ünlü sanatçılarından biri olacağını kimse tahmin etmiyordu büyük ihtimalle. Ama oldu. Üstelik de çok basit ama elbette bazı fedakârlıklar gerektiren bir formülle geldi bu başarı; gerçek kimliğini gizleyerek.

"Gerilla sanatçı" olarak anılan Banksy, yıllar içinde, ismini açıklayıp ünlü olmayı reddettikçe daha da ünlendi. Zaman zaman gerçek kimliğiyle ilgili birtakım iddialar ortaya atıldıysa da, hiçbirini kanıtlanamadı. Bristollü bir İngiliz olduğu tahmin ediliyor ama hakkındaki her bilgi gibi bu da muğlak. Tek bir kişi değil de bir grup olabileceği de ihtimaller arasında.

Kimliğini gizli tutma sebebi muhtemelen grafitinin yasal olmayışı. Bir zamanlar, bu suçtan ceza aldığı da iddialar arasında. Ya da belki de bunun ünlü olmasını sağlayacağını erkenden keşfetmiştir, bilemiyoruz. Nadiren verdiği röportajların birinde, bu tutumunun sebebini "Çirkin suratlarını göstermek için can atan yeterince kendini beğenmiş salak var" sözleriyle açıklıyor. Düşününce, haklı gibi de aslında. Tabii röportaj yapılan kişi gerçekten Banksy ise.

Banksy, müzelere karşı!

İşlerinde genellikle savaş karşıtı, çevreci, hayvan haklarını savunan ve tüketim çılgınlığını eleştiren mesajlar veren Banksy, "post-modern bir kahraman" gibi. Sanatın müzelerden sokağa inmesi gerektiğini savunan sanatçı, 2005'te, tabloların müzelerde kutsal birer nesne gibi sunulmasına tepki göstermek için ünlü müzelere gizlice kendi işlerini yerleştirdi. Brooklyn Müzesi'ne elinde spreyle boyayla "Savaşa hayır" yazılı bir duvarın önünde duran bir asker portresini; Modern Sanatlar Müzesi'ne, TESCO etiketli kremalı domates çorbası konservesinin Andy Warhol tarzı baskısını; Metropolitan Sanat Müzesine ise gaz maskesi takmış bir kadının altın çerçeveli portresini astı. Londra Doğal Tarih Müzesi'ne sırtında sırt çantası, gümüş zincir ve güneş gözlüğü takan öldürülmüş ölü bir fare çizdi. Müzeler olayı pek ciddiye almadı ama birçoklarına göre bu eserlerin yanlarına asıldıkları parçalar kadar değerli olacakları bir zaman çok yakında gelecekti.

Gazze ziyareti

Aynı zamanda bir politik aktivist de olan Banksy, ilk Gazze ziyaretini 2005'te gerçekleştirdi. (Batı Şeria'ya örülen duvarın üzerine dokuz farklı çizim yapmıştı.) Yıllar sonra, tekrar Gazze'ye gidip yıllardır süren savaş ve abluka sebebiyle yıkık haldeki şehirde resimler çizen Banksy, bir de mini belgesel yayınladı. Belgeselde görülen işlerden en çarpıcı olanı, yıkık bir duvar üzerinde görülen, bir metal yumağıyla oynayan kedi çizimiydi. Banksy bu çizimin fotoğrafını internet sayfasında "Orada yaşayan bir adam yanıma yaklaşıp 'Bu resim ne anlama geliyor?' diye sordu. Ona Gazze'deki yıkıma dikkat çekmek istediğimi, bu yüzden de bu fotoğrafları internet sitemde paylaşacağımı, ancak insanların yalnızca kedi yavrularının fotoğraflarına baktığını söyledim" notuyla paylaştı.

Gazze 2015

Beytülrahim 2005

Çıkışlar Hediyelik Eşya Dükkânından

Banksy'nin yönettiği, hatta Oscar'a aday bile olduğu bir de film var. Exit Through The Gift Shop (Çıkışlar Hediyelik Eşya Dükkânından) bir "mockumentary" aslında. Yani kurgulanmış bir hikâyeyi gerçekmiş gibi, belgesel tadında anlatan bir yapım. Banksy ile arkadaş olup onu kameraya almaya çalışan, ancak sonunda Banksy'nin kendi filminin konusu haline gelen Fransız belgesel yapımcısı Thierry Guetta başrolde. Bir şeyleri değiştirebilme ve farkındalık yaratma amacı taşıması gereken sanatın, nasıl ticari bir sektöre dönüştüğünü anlatan filmin prömiyeri 2010 yılında Sundance Film Festivali'nde yapılmıştı. Banksy -tahmin edebileceğiniz gibi- prömiyere katılmazken, katılımcılara şu mesajı yollamıştı: "Bayanlar, baylar ve yayıncılar... Sanatın saf heyecanı ve ruhunu aktaran bir film yapmaya çalışmak çok zor bir iş. Bu yüzden hiç zahmete girmedik. Bu, basitçe gündelik hayatın bildiğimiz hikâyesi. İzlemek üzere olduğunuz şey gerçektir, özellikle de yalan söylediklerimiz kısımları..."

Beytullahım, 2007

Londra, 2012

Los Angeles, 2010

Londra, 2008

Londra, 2002

Brighton, 2004

Kısa Kısa...

■ 2008 yılında, İngiliz Mail On Sunday gazetesi, Banksy'yi yakaladıklarını açıklayarak, gerçek kimliğinin Robin Gunningham olduğunu duyurdu. Fakat bu iddia asla kanıtlanamadı.

■ Brit-pop'un efsane ismi Blur'un Think Tank albümünün kapağı Banksy tasarımıdır.

■ Justin Bieber'in kolunda Banksy'nin ünlü çizimi Kırmızı Balonlu Kız'ın dövmesi vardır.

■ ABD'nin ünlü televizyon dizisi The Simpsons'ın 10 Ekim 2010 tarihli bölümünün jeneriği Banksy tarafından hazırlanmıştır.

■ Banksy aynı zamanda Pictures of Walls, Cut it Out, Banging Your Head Against A Brick Wall, Wall and Piece ve Existencilism isimli kitapların yazarıdır.

■ Dergimizin, Gezi Olayları'nda kullanılan Çiçek Atan #DirenPenguin logosu, Banksy'nin 'Çiçek Atan Gösterici' çizimine bir göndermedir.

Londra, 2016

Sefiller, biber gazı, göçmen kampları...

Banksy'nin Londra'daki Fransız Büyükelçiliği'nin karşısındaki duvarda beliren çizim, Fransa'daki göçmen kamplarında uygulanan polis şiddeti ve biber gazlı saldırıları eleştiriyor. Çizimde, Fransız yazar Victor Hugo'nun Sefiller romanındaki Cosette adlı karakter olduğu tahmin edilen kızın, Fransa bayrağı önünde biber gazından ağıladığı görülüyor. Eserin köşesinde, bir de QR kod var. Akıllı telefonlarına bu kodu okutanlar, Calais'deki mülteci kampında yaşanan polis şiddeti ve göçmenlerin gaza boğulmasıyla ilgili videoya yönlendiriliyor.

Dismaland: Büyükler için eğlenmeme parkı

Dismaland, Banksy'nin şimdiye kadarki en geniş kapsamlı projesi. İngiltere'nin Weston-super-Mare adlı sahil kasabasındaki eski bir eğlence parkının arsasına kurulan Dismaland, devasa bir sergiydi aslında. İsmi Disneyland'dan türetilmeydi ve içeri sokulması yasak olan şeyler listesinde kesici ve delici aletler, spreylar ve Walt Disney avukatları yer alıyordu. Alanda, Banksy'nin on yeni eserinin yanı sıra 58 farklı sanatçının eserleri sergilendi. Eylül 2015 boyunca açık kalan sergi alanını oluşturan parçalar sökülüp Fransa'nın kuzeyindeki Pas-de-Calais'de yer alan mülteci kampına ulaştırıldı ve böylece park yaklaşık 5 bin mülteci için barınak haline getirildi. Banksy, çok ses getiren işi Suriyeli Bir Göçmenin Oğlu'nu da bu kampın duvarına çizdi. Çizimde, Suriyeli bir göçmenin oğlu olan Steve Jobs, elinde Apple bilgisayarın ilk modellerinden birini, sırtında ise bir çuval taşıyordu.

Calais, 2015

ÖZER AYDOĞAN

LOM BAK

Bahadır Baruter

Fatih Solmaz

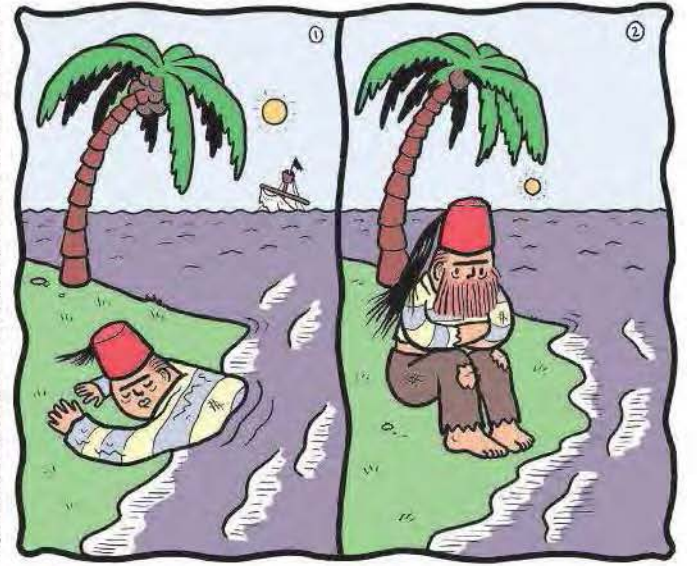

LALİBK

EMİR SAĞLAM

EMİRHAN PERKER

KAFKA'NIN HAYALLERİ

Sis koyulaşıyordu. Birkaç adım önümü bile göremez hale gelmiştim. Yürürken koca gövdeli bir ağaca çarptım, bir çöp bidonunu devirdim, bir kediyi ürküttüm ama sonunda sokak lambasının ışığını gördüm. Sis içinde ölgün ölgün gülümsüyordu. O anda fark ettim, lambanın altında bir adam vardı. Beni görünce yaklaştı. Ne yalan söylemeli, ürkütüm. "Yok, yok korkmayın" dedi nazikçe. "Sadece konuşmak istiyorum."

"Ne, ne konuşmak istiyorsunuz?"

Elini pelerininin içine soktu. Silah çekmesinden korktum, ama bir dergi çıkarttı. Benim de yazdığım bir edebiyat dergisi.

"Benim hakkımda yazmışsınız bu sayıda. Bana kalsa, sizi rahatsız etmezdim ama yaratıcım..."

Yok, artık emindim, karşımda kafadan çatlak biri vardı. "Ne diyorsun sen ya!" diye kestim sözünü. "Yaratıcın kim, sen kimsin?"

"Benim kim olduğumu bilmiyor musunuz? Ama hakkımda o kadar çok şey yazmışsınız ki!"

"Sen kimsin, hadi uzatma da söyle, kimsin?"

"Ben Karl Rossmann."

"Kayıp romanın kahramanından mı bahsediyorsun? Kafka'nın romanından?"

Gerçekliği anlatmak çok zor. Gerçeklik öyle kaypak ki, bugün geçerli olan yarın olmayabilir. Metni o gerçekliğin üzerine kuruyorsun ama yıllar sonra bakmışsın senin o kadim gerçeklik yok oluvermiş.

"Evet, ta kendisi."

Adam sağlam deliydi, gülmeye başladım.

"Gülmeyin, ben gerçekten de Karl Rossmann'ım."

Zavallı, inanıyor olmalıydı buna, o yüzden tehlikeli olabilirdi, derhal uzaklaşmalıydım yanından. "Peki, o zaman Herr Rossmann" diyerek yoluma devam ettim.

"Size iyi geceler."

"Durun, ne olur gitmeyin."

Aldırmadan yürüdüm. Sokak lambasından uzaklaşıp

yeniden karanlığın içine girdim. Bir sonraki sokak lambasına kadar temkinli adımlarla ilerledim.

Sokak lambasının ışığını seçer seçmez, yoksa başka ilginç bir tipte daha mı karşılaşacağım diye geçti aklımdan. Ama hayır; kimsecikler yoktu lambanın altında. Adımlarımı hızlandırdım, tam lambanın altından geçerken bir ses duydum. "Karnım aç, yardım et."

Etrafa bakındım ama kimseyi göremedim, o anda bir gölge düştü üstüme, başımı kaldırıncı lambanın direğinden beni izleyen kocaman bir hamam böceğiyle karşılaştım. "Ahhh!" diye haykırdım.

"Tanrı rızası için bir parça ekmek" diye sakince yalvardı böcek. Birden jeton düştü.

Nasıl beceriyorlardı bilmiyordum ama arkadaşlarımla bana kurnazca bir oyun oynadıkları açıktı. "Kesin şunu" diye haykırdım, "Kesin artık. Bu oyuna bir son verin."

Hamam böceğinin duyargaları kıpırdadı.

"Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Ama çok açım, ne olur bana bir parça ekmek..."

"Allah hepinizin belasını versin" diye bağırdım. "Önce benim yaratıcımın belasını versin" dedi böcek, "Beni bu hale soktuğu için."

Bu kadarı da fazlaydı, onların oyununa alet olmayacaktım, yürüdüm. Böcek seslenip duruyordu. "Gitme, dur, ne olur yardım et"

Hiç aldırmadan öteki lambaya yürüdüm. Bakalım orada beni ne bekliyordu? Ama bu kez oyunlarını bozacak, beni gafil avlamalarına izin vermeyecektim. Lambanın ışıklarını seçer seçmez duvara yaklaştım. Böylece karanlıkta kalarak, beni bekleyenleri boşa çıkartacaktım. Lambanın çevresinde bir Allahın kulu yoktu. Belki de başka bir numara çeviriyorlardı. Arkama bakarken birine çarptım. "Demek beni burada da buldunuz" diye söylendi.

"Sen de kimsin be adam?"

Kötü kötü baktı yüzüme. "Takip ettiğiniz kişiyi tanımadığınızı söylemeyin sakın."

"Ne takibi kardeşim, ne diyorsun sen?"

"Lütfen böyle yapmayın. Suçumu söylemiyorsunuz, kabul, ama böyle sürekli göz hapsinde tutarak benimle oynamayın."

Gülmeye başladım. "Eminim birazdan adınızın Josef K. olduğunu söyleyeceksiniz" dedim.

"Söylememe gerek yok ki, bunu zaten biliyorsunuz."

"Bu oyunu biraz daha sürdürürseniz, suratınızın ortasına yumruğu yersiniz" diye gürledim.

Adam korkuyla başını geriye attı. "Bana vurmayın, ne olur vurmayın bana" diye yalvarmaya başladı. "Nereye isterseniz gelirim, karakola, mahkemeye..." Yok, bunlar beni çıldırmakta kararlıydılar. "İstemiyorum" diye bağırdım, "Anlamıyor musunuz? Sizin şakalarınızı istemiyorum. Bırakın artık yakamı."

"Ben değil siz benim yakamı tutuyorsunuz."

Bir an adamın yüzüne, sonra yakasına yapışmış ellerime baktım. Haklıydı. Hemen bıraktım yakasını. Yakasını bırakır bırakmaz adam koşmaya başladı. Yoksa bunlar şaka değil de gerçek miydi? Belki de çıldırıyordum. Son zamanlarda Kafka altı olmuştum. Günlerdir onun kitaplarıyla yatıp kalkıyordum. Sonunda bilinçaltım isyan ediyordu galiba.

"Bir sonraki lamba" diye söylendim, "Bakalım bir sonraki lambanın altında neler bekliyor beni?"

Sise aldırmadan, gizlenmeden, çekinmeden yürüdüm. Lambanın ışıklarını seçmeye başlamıştım ki, üç adam bana doğru yaklaştı.

"Şato'ya nasıl gidebileceğimizi söyleyebilir misiniz?" diye

sordu içlerinden biri. Hiç bozuntuya vermedim. "Daha iyisini yapabilirim. Sizi doğrudan Şato'ya götürebilirim. Çünkü benim hayattaki tek amacım bu."

Adamın yüzündeki şaşkınlık yerini sevince bıraktı. Ama yanındakilerin gözleri kuşkuyla kısılmıştı. "Siz kimsiniz?" diye sordular aynı anda. Hiç kızmadım. Artık ben de oyuna katılmaya karar vermiştim. "Kuralları bilmiyor musunuz? Ancak Şato'da çalışanlar soru sorabilir."

"Affedersiniz" dediler saygıyla gülümseyerek, "Biz, sizi sinamak istemiştik."

"Sinamak eylemi, sizin yetkinizin dışındadır." "Haklısınız" diyerek boyunlarını büktiler. "İyi o zaman, hadi gidelim."

Hep birlikte ilerdeki sokak lambasına yürüdük. Niyetim, onları Şato diye Levent'teki gökdelenlerden birine götürmekti. Ama caddeye ulaşmadan bizi başka bir sürpriz bekliyordu. Sislerin içinden ince, uzun bir adam çıktı karşımıza. "Bunu yapmamalısınız." Karanlıkta kalıyor, sadece silüetini görebiliyordum.

"Niye?" diye çıktım. "Niye gidemezmişiz?" "Çünkü romanın kurgusu bozulur."

"O Şato'ya gideceğiz! Romanın da kurgunun da canı cehenneme."

Silüet birkaç adım gerilemişti, lambanın ışığı yüzüne vurdu. Siyah saçları arkaya taranmıştı, kemerli bir burnu, açık renk gözleri vardı. Bu yüzü hatırlıyordum. Silüet, duraksamamdan yararlanarak kendini toparladı. "Siz ne hakla benim yapıtlarıma müdahale ediyorsunuz?"

Böyle deyince tanıdım onu. Aman Allahım, bu Kafka'ydı, gerçekten de Kafka'ydı.

"Size soruyorum" diye tekrarladi, "Önce yapıtlarım hakkında yazdınız, şimdi de romanımın akışını mı değiştireceksiniz?"

"Yanlış anladınız" diye mırıldandım. "Hayır, sizi çok iyi anlıyorum. Yazdıklarınızla yetinmek yerine, benden söz ederek ün kazanmak istiyorsunuz."

Kafam karışmıştı, korkmuştum ama onun böyle haksızca beni suçlaması kendime gelmemi sağladı. "Tuhaf" dedim cesaretle, "öldükten sonra kitaplarının yakılmasını isteyen bir yazar üne ne kadar da ilgiliymiş meğer."

"Ünümle ilgili olan sizsiniz." "Niye açık yürekli olmuyorsunuz üstat" dedim. "Ünle ilgilenmediğiniz konusunda içten değilsiniz. Tıpkı kitaplarınızın yakılması konusunda içten olmadığınız gibi. Eğer içten olsaydınız, bu işi kendiniz yapardınız."

"Ama Max Brod yakacağına söz vermişti" diye itiraz edecek oldum. "Yapmayın üstad, Brod'un kitaplarınızı yakmayacağını çok iyi biliyordunuz."

Biraz düşündü, sonra gülümseyerek, "İnsanın tanınması güzel ama inanın Brod'a kitaplarımı yak derken içtendim. Yalnızca tanrının cezası o ikilemden kurtaramamıştım kendimi."

"Hangi ikilemden?" "Herkesin okuduğu bir yazar olmakla hiç

tanınmayan bir yazar olmak arasında kalmaktan söz ediyorum."

Onu anladığımı sanıyordum. "Belki de" dedim, "Bu ikilemin sürmesi gerek. Belki de o ikircimli, belirsiz haliniz olmasaydı yazdıklarınız bu kadar etkili olmazdı."

"O kadar etkili miyim?" "Çok okunuyor, çok tartışılıyorsunuz." Yüzüne utangaç bir ifade yayılmıştı. "Ben, ben böyle olacağını hiç düşünmemiştim."

Belki de bu ruh halinden sıyrılmak için aceleyle sordu: "Yerimde olmayı ister miydiniz?" "Yerinizde olmayı değil ama yazdıklarımın sizinkiler kadar tartışılmasını isterdim."

"Beni gerçekten de önemli buluyorsunuz." "Evet" dedim, "Yapıtlarınızın kapanmaması. Sonlarının açık kalması müthiş bir buluş."

"Aslında bir tür kurnazlık." "Kurnazlık mı? Ben harika bir yöntem olduğumu düşünüyordum."

"Söylemek istediğim şu. Gerçekliği anlatmak çok zor. Gerçeklik öyle kaypak ki, bugün geçerli olan yarın olmayabilir. Metni o gerçekliğin üzerine kuruyorsun ama yıllar sonra bakmışsın senin o kadim gerçeklik yok oluvermiş. Bu yüzden romanı belirsiz bırakmak daha sağlıklı bir yoldur."

"Yapmayın" dedim. "Hem belirsizlik de bir gerçeklik değil mi? Siz müthiş bir yöntem buldunuz." "O kadar da değil, pek matah bir iş yaptığımı sanmıyorum."

"Bulduğunuz semboller, imgeler günümüzde bile geçerliliğini koruyor." Bana yaklaştı. "Size bir sır vereyim mi? Ben Çekoslovakya'da yaşayan bir Alman, Almanların içinde de bir Musevi olduğum için hiçbir zaman renkli bir dilim olmadı. Bu yüzden sembol ve imgelerle yazıyorum. Yani deha oluşumdan değil, zorunluluktan."

"Sanmıyorum. Siz usta bir yazar, daha önemlisi, büyük bir ozansınız." Gözlerindeki ışıltı iyice artmıştı. "Öyle diyorsanız öyle olsun ama artık ben gitmek zorundayım."

Telaşlandım; hayal ya da gerçek böyle büyük bir yazarı bulmuşken, kaybedemezdim. "Ama daha hiçbir şey anlatmadınız. Hakınızda öğrenmek istediğim o kadar çok şey var ki."

Gözlerinde gizemli bir bakış belirdi. "Anlaşılan daha önce hayaletlerle konuşmamışsınız hiç. Kem küm edip dururlar, kendi varlıkları konusunda bizden daha çok kuşku içindedirler."

"Ama işte karşımdasınız" diye itiraz edecek oldum. "Sis sayesinde. Bak rüzgâr çıkıyor. Az sonra sisi dağıtacak."

"Buna inanacağımı mı sanıyorsunuz?" diye sordum. "İnansanız da inanmasanız da gitmek zorundayım."

"Hiç değilse, şu sohbeti tamamlasaydık." "Üzgünüm" diyerek elini uzattı, sıkıma çalıştım ama parmaklarım boşluğu avuçladı. Rüzgâr benden önce davranmış, sis dağılmış, Kafka gitmişti. Gecenin ortasında kala kalmıştım bir başıma. ☹

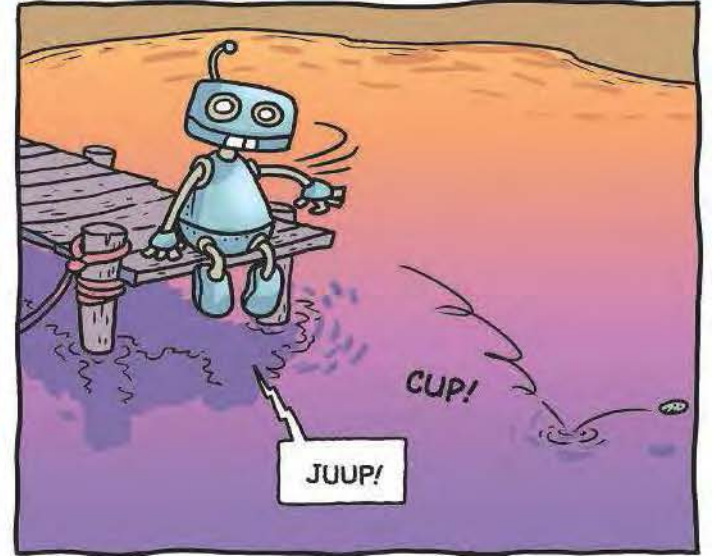
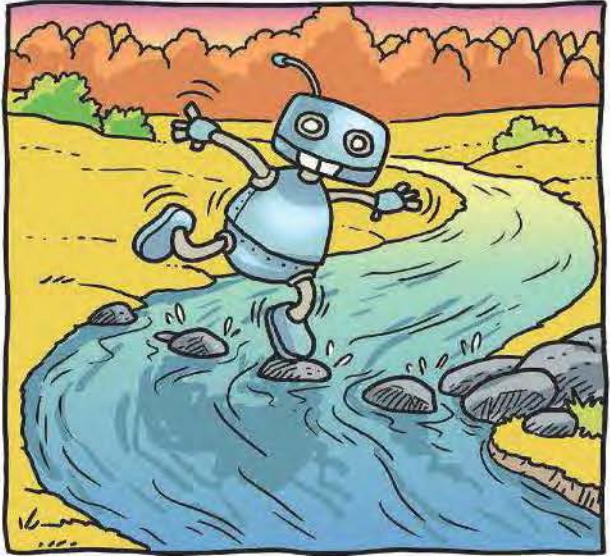
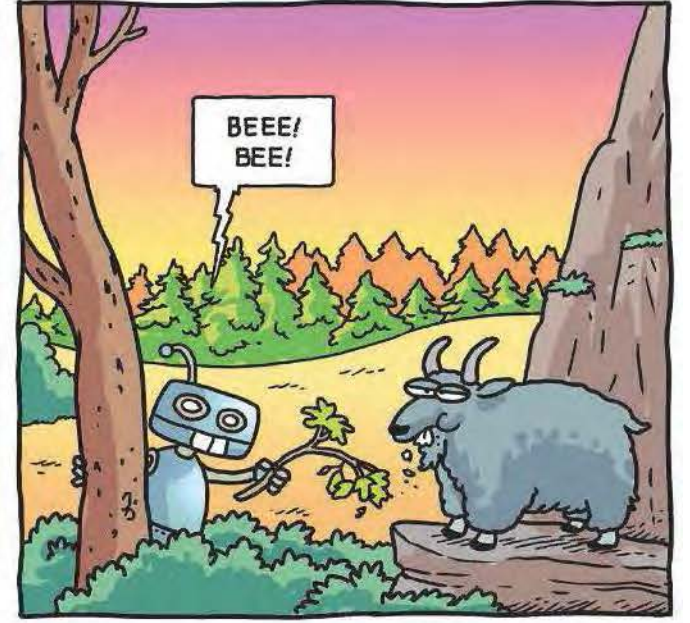
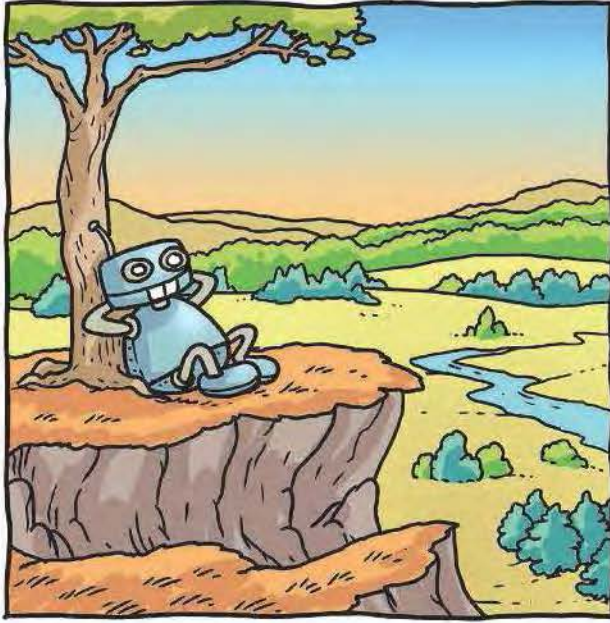
BARIŞ SÖNMEZ

PİRİ REİS

ROBOTLAR DÜNYAYI ELE GEÇİRECEK

MERT DOLAPÇIOĞLU

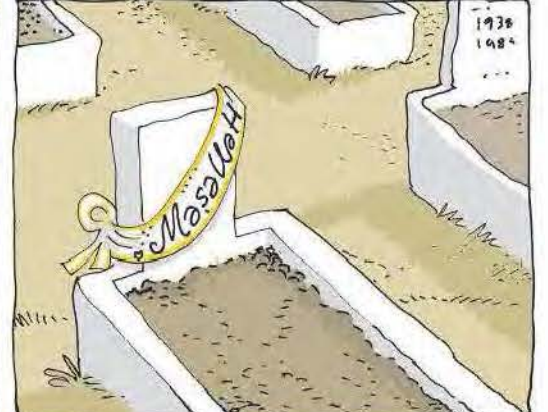

serkan altunvigne

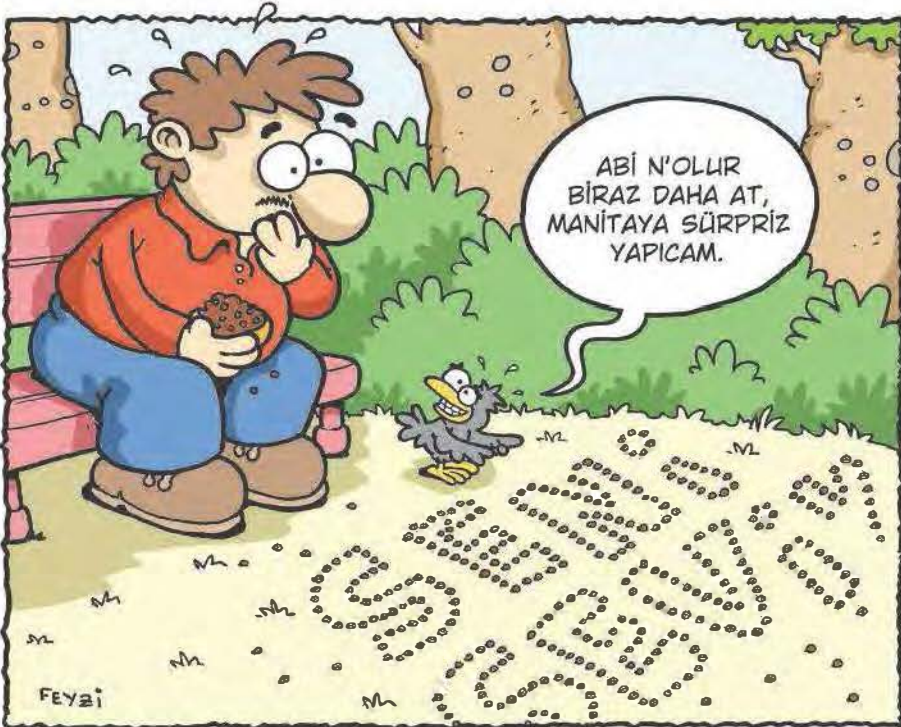
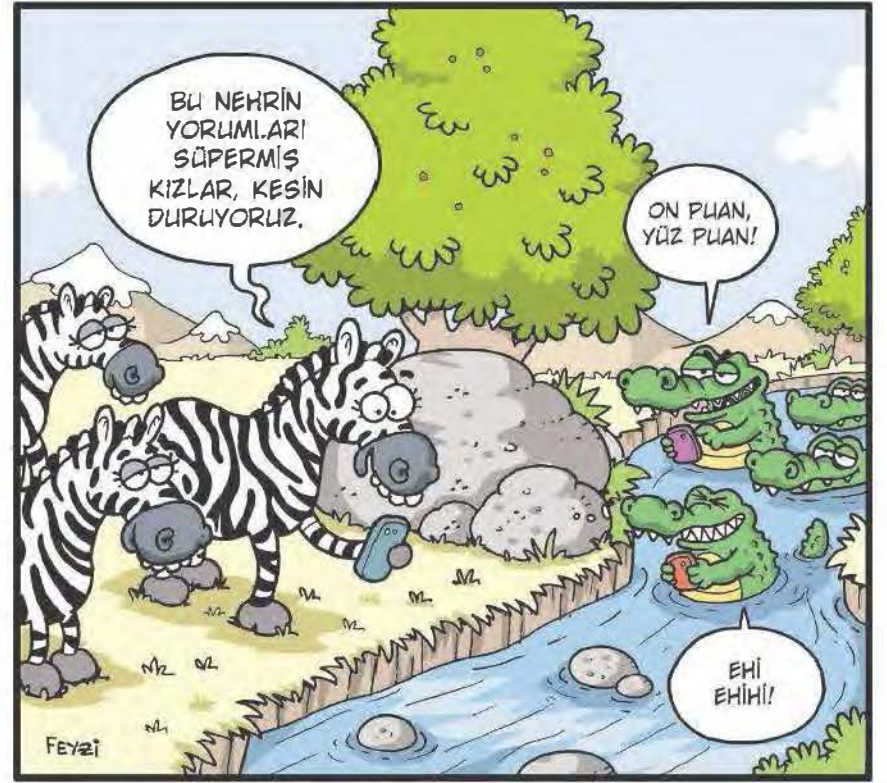

FEYZİ ÖZŞAHİN

ORTA DÜNYA

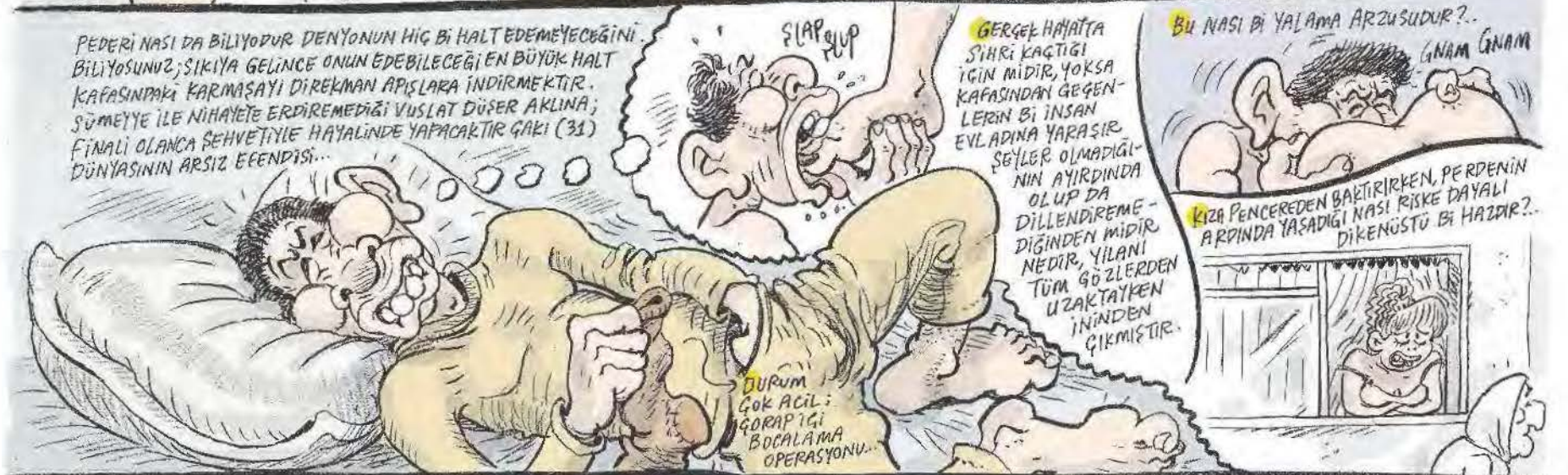
Doruktan Turan - Emir Sağlam - Emirhan Perker
Erhan Tatlıdilli - Mert Dolapçıoğlu

LAN Bİ GECE DE ÜSTÜNÜ AÇMIŞTIR ÖRTERİM DE GÜZEL Bİ BABALIK DUYGUSU YAŞARIM DİYE GELİYORUM... SÜREKLİ EMANET VERİLMİŞ GİBİ SİMSİKİ BOYNUNA KADAR ÇEKEREK UYUYO... DUR AZ AÇAYIM DA BARI Bİ SAAT SONRA GELİRİM.

GÜNLERDEN CUMADIR VE BİR DENYOLU GEDİKPAŞA'DADIR. HİÇ GEREĞİ YOKKEN KERİM'E GÖZDAĞI VERMEK İÇİN NUMARADAN BAĞIRA BAĞIRA Bİ TELEFON GÖRÜŞMESİ YAPMAKTADIR.

BAK OLUM MAFYA FELAN DİNLEMEN GELİR ORDA ANANİŞİ BAÇINIZI ŞEKİRİM LAN, DURUUN SİZ DAHA BENİ TANIMADINIZ! SÖYLE LAN NERDE SİNİZ, GELİYORUM, ADRES VER ADRESS... YEMİYÖ Dİ Mİİ...

"NO" TUSUNA BASIYO KI KAZARA ARAYAN OLMA SIN...

SKİNDE Mİ ACABA...

CUMA NAMAZI VAKTİNİN GELMESİYLE İSMAİL DÜKKANI HER ZAMANKİ GİBİ MİLLETİN GÖZÜNE SOKA SOKA KİLİLEİR.

MALLAR DIŞARDA KALSIN EV-LADIM, ALMA İÇERİ. RABBİM MUHAFAZA EDER. YAZI DA ASMA KAPYA, BİLEN BİLİYÖ NERDE OLDUĞUMUZU...

NAMAZ VAKTİ DÜKKAN KAPATMAYAN ESNAFA Bİ SERZENİŞTİR BU HACİZZATINDA...

SU HALE BAK, NAMAZ VAKTİ DÜKKANI KAPATMAMIS... DAHA SENİN DÜKKANA BEREKET GELİR Mİ? SOĞRA DA ŞİKAYET EDERLER, KRİZ VAR DERLER HAA, BANA BAK NAMAZ NİYAZ BİLİYON MU BAKIM SEN... SÖYLE BAKIM CUMA KAG REKAT?...

CUMA'YA GİDEN KALENDER GENG EDASİ...

TÜŞ SANA! FELAKİ DA Mİ BİLMİYOSUN? HİÇ Mİ ALNIN SECDEYE DEĞMEDİ BE NAMERT, YAZIKLAR OLSUN...

KUL EVÜZÜ İLE BAŞLAMIYO MAYDU?

BİLDİĞİN Bİ ELHAM, Bİ KULHÜALLAHU, ONIARI DA YALAN YANLIŞ BİLİYON... REZİL Mİ EDECEN UJAN BENİ CE-MAATE...

İNNA ATEYN'A'YI DA BİLİYORUM...

OHOOHH, EN KAFİYELİ KOLAY OLANI, SAYILMAZ O...

VEE CEMAATİN CAMİNE VARIRLAR...

SİK HACI SİK, BOCAJA ŞUNUN ÜZERİNE HACI ESANSINI, AZCIK TAKVAYA GELİR BELKİ SİK...

BİR AY İSTİKLAL'E GİVAMAZ BU KOKUYLA...

GÖÇÜKLÜĞÜNDE Bİ SU TABANCASI ALMAMISLAR FISSSS!

HEP ONDAN...

KAYAK MI YAPIYON KÖTÜLÜK MÜ YAPIYON?

YA BEĞENİ, ZEVLÜ OLAYI BU HACI DAYININ TEKEÜNDE OLSAYDI? DAVIDOFF İSSEY MİYAKE FELAN HEP YALAN MI DAYI?

AKVARYUM GİBİ; İÇİNDE ENTERESAN BİŞELER HER GÖÇÜĞÜN AKLINI GELBİLECEK SİHİRLİ Bİ TEGGAH ENJEKTÖR TIRSIYICI AMA...

ADAM GİBİ AL O ARKALARI, ABDES DE BİLMİYÖ... SU YÜZÜ GÖRMEDİ Mİ OLUM DRALAR HİÇ... LES GİBİ LESS...

HARBİDEN DE İŞLEVSEL Bİ EDİM. TEK HARAKETE İŞİ BİTİRİYOSUN. BUNU GÖK MAJİSKÜLÜ YAPANLAR VAR.

BANA BAK LA SOYSUZ; NAMAZDA ÖNÜNDEKİ NAAPARSA AYININI YAP REZİL ETME BENİ...

KİŞ GÜNÜ İSLAK PEMBE AYAGA ÇORAP GEÇİRME GİLESİ. İDEAL MANTAR ALT YAPISI...

TARİHİ GEŞMEDE HACI NALBURUN BOZUK MUSLUĞU VE PLASTİK BORULARI. FOSSS... DEĞME LA AYAGINI MİLLETİN SOĞURDUNA BALGAMINA...

OYSAKİNE AMJİK ENTEL ARKADASIYLA NASI DA PERVAZSIZCA ATAR TUTARDI DİNE İMANA... RESUL'ÜN ÖNÜNE "HABRETI" SIFATINI KOMADAN DİREKT ADINI AĞZINA ALMAYI MAHARET SAYARDI...

GİTİMİŞ DOKUZ YAŞINDA KIZ ALMIŞ. SÜBYAN LAN, DÜŞÜN SENE...

Bİ YANDAN DA İĞİN İĞİN TIRSIYO...

HİÇ Bİ ŞEY BİLMEDEN...

CAHALCE...

YAA, İŞTE GÖRÜYÖSÜNUZ KURBAN OLDUĞUMUN ADALETİ NASI TECELLİ EDİYÖ.

FETİH FINANS'IN SAHİBİ DE İÇERDE PATRON. TAM ARKASINDAN, PROTOKOLDEN YERİ KAPTIM... YAPMA YAA...

BU MÜSAMBA ÖRTÜYÜ ARALAYIP DA İÇERİ BAKMAYA HEP TIRSTIM İÇERDEN ARKA ATARLAR DİYE...

AYAKKABILAR SANA E MANET, YANINA AL...

SANKİ Bİ RE-SEPSİYONA GİRER EDA...

BU MODEL-LER HEP BÖYLE ASAR-LAR ANAH-TARLİĞİ.

AYAKKABIDAN GIKAR GIKMAZ DANA GİBİ YAYILAN BEJ ÇORAPLI KOR-KUNG ATAKLAR.

BİTMİYEN ÖKSÜRÜKLER ESİĞİNDE TUTULUR SAĞLAR. O DA NESİ, AJANSIN ÇAKAL DİREKTÖRÜ DEĞİL Mİ LAN BU...

ÖHHÖÖ HÖÖÖ

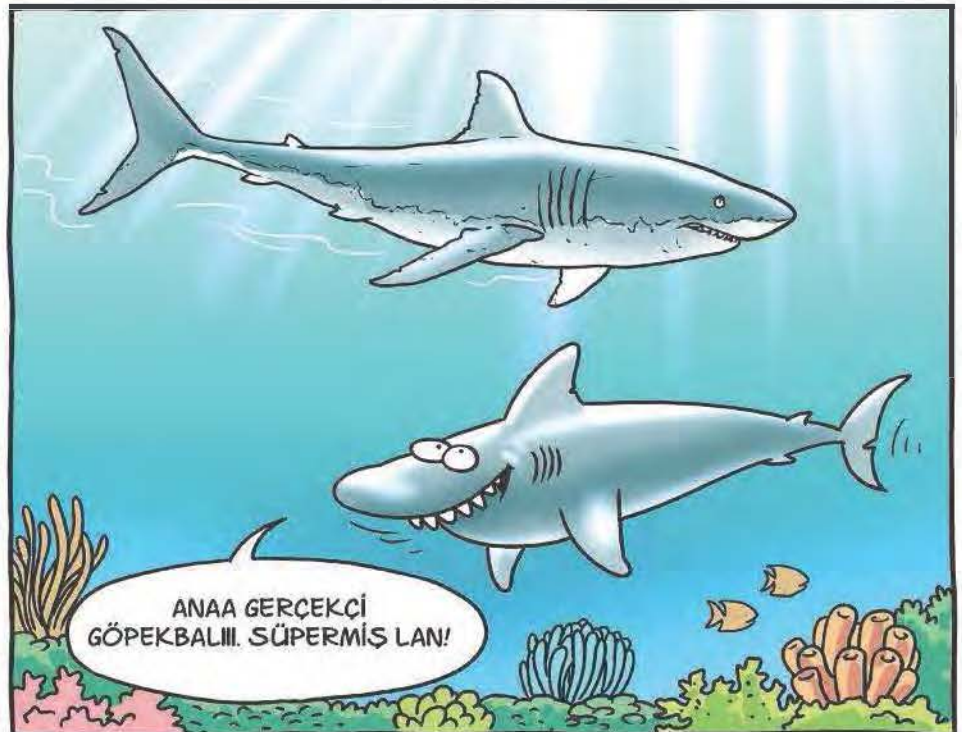

TAVUK VOLKAN

“Ev sızması”

ERDİL YAŞAROĞLU

